

POST CASUM... post sancta pignora
 post vulnera corporis post uerba male
 fundentis uicoris p' contumeliosa dicta
 consolantur p' suscepta fortit' iacula tot dolorum
 de tanta uirtute constantie. Laudand' si uindice
 beatus iob fuerat. Si uero de p'senti seculo e' euocandus
 hic postquam hic adhuc duplici recepturus e' p'quam
 ipse saluti pristine restituitur ut rebus redditis
 et uirtutibus uiciorum p'lationis gladii ipsa illa sua in te
 uictoria sterneret. de hoc tempore de uirtute
 iustitiae quae se ad uita; Quid enim potius plerumq;
 a uirtute corripit et uirtutis interficit. que illa domi
 confidit in sua infirmitate plenitudine uirtutis
 eam. et dum se ad precipienda p'ima sua se suz
 gerit. et in meliorationis intentione distendit.
 Iustus q' iob ante flagella actus. si in hoc p'
 flagella p'mansit et laudatus a iustis dei uoce
 q' pro domo erant ceneret. et si uelut iob ductus
 et peccatione p'ducta in laudem dei. et si
 e' quanto maiore e' castigatione peccatoris.
 iustus uidet q' iste qui p'stiterat a iustis de
 iustis stabat. et iustandus erat. et ta' rebus
 in uirtute elata in uirtute confoderent. qui q'

de
 clar
 sibi
 den
 qd e
 am
 eph
 da si
 mul
 e' q' p
 sum
 Ego
 apto
 suffi
 tia n
 recte
 rare
 dicia
 atq; a
 gant
 sua ig
 uaru
 s' uidi
 sensu

Abt. 1105, ~~Kartm 5~~ Nr. 19

Gregor d. Ge., Moralia xxviii praef.

PL. 76, Sp. 445 C-D + 446 B

OSTENDITUR ET KEYOL. post funem pugna
post vulnera corporis. post verba male
sua de malis uxoris. post contumeliosa dicta
consolantur. post suscepta ferit iaculo tot ad opum
de tanta virtute constantie. Luceat lux in
benas iob fuerat. Et si de presenti solo est evocandus
de postquam hic adhuc duplici rectori se. postquam
ipse saluti prout pollicetur. ne rebus reddant
se. et ut ulatur. ne per orationis gladii. postquam
nude sua sternit. debet omnipotens deus. et
iusticia. que servat ad vitam. Quid enim postquam plerumque
et quia. et quia virtus unum est. que illa dicitur
conspiciat. et sua insula. plenitudine perit
etiam. et da se ad percipienda omnia. in se re sug
gerit. et a meliorationis intentione dulcedis
lullus. et iob ante flagella. et iob. et iob. et iob. et iob.
Flagella permissit. et laudat. et laudat. et laudat. et laudat.
pro dam erant. et erant. et erant. et erant. et erant.
et ex passionis. et ex passionis. et ex passionis. et ex passionis.
et quanto maiore est castigationis. et quanto maiore est castigationis.
et laudat. et laudat. et laudat. et laudat. et laudat.
et laudat. et laudat. et laudat. et laudat. et laudat.
et laudat. et laudat. et laudat. et laudat. et laudat.

et eam obedientiam nosse nos facere. Apriendo autem nobis quidam
claudendo nos interrogat. Et sic per psalmistam dicitur. Palpebre eius in
filios hominum. Palpebris quippe aperis cernimus. clausis nihil vi
demus. Quid ergo palpebras dei non ei iudicia accipimus quia iuxta ad
quod claudunt hominibus iuxta aliquid referantur in homines qui se nesci
unt sibi in capitis sinu notescant. quatinus aliquid intelligendo
comprehendunt. quod autem cognoscere continuo non possunt. eorum cor
da sese latent inquirant. si illas diuina iudicia telusa non
mulant. et apta non inflant. Itaque et paulus in interrogatione probat
est quod precepta omnium sapientiam per apta claustra paradisi. pascen
tum celi terrena per sapientie locutionis mysteria adhuc dicit.
Ego me non arbitror comprehendisse. Et rursum. Ego sum innumerabilis
apostolorum qui non sum dignus vocari apostolus. Et rursum. Non sum
sufficiens ut cognoscere aliquid a nobis quasi ex nobis. Sufficien
tia nostra ex deo est. Apostolus ergo palpebris dei interrogatus paulus
recte respondit. quod insupera secreta attingit. et tam in humili
tate cordis sublimiter stetit. Qui rursum cum secreta dei iu
dicia de repulsione indeorum et gentium uocatione discerneret.
atque ad ea peruenire non posset. quasi clausis dei palpebris intro
gatus est. et rectum ualde responsum reddidit. qui deo se ipsa
sua ignorantia scienti inclinavit dicens. O altitudo diui
narum sapientie et scientie dei. quam incomprehensibilia
sunt iudicia eius. et inuestigabiles uiae eius. Quis enim cognouit
sensum domini. aut quis consiliarius eius fuit. Ecce et ab seculis in

ei ē nrām obedientia nosse nos facere. Apriendo autē nobis quedā ac
 claudendo nos inuēgat dē sic ppsalmista dī. Palpebre ei inuē
 filios hominū. Palpebris quippe aptis cernimus: clausis nihil ui
 demus. Quid q̄ palpebras dei n̄ ei iudicia accipim⁹ q̄ iuxta ali
 qd claudunt hominib⁹ iuxta aliqd referant in hoies q̄ se nesci
 unt sibi metipsis innotescant quatinus dū qdā intelligendo
 cōphendunt qdā ū cognoscere omnino n̄ possunt eorū cor
 da sese latent inq̄rant si illas diuina iudicia tēclausa n̄ si
 mulant. t̄apta ū inflant. Itac n̄ paulus interrogatione pbat
 ē q̄ p̄cepta mīnam sapientia p̄apta claustra paradysi p̄ascen
 sum celi terri p̄supine locutionis mysteria adhuc dicit.
 Ego me n̄ arbitror cōphendisse. Et rursum. Ego sū minim⁹
 aptorum qui n̄ sum dignus uocari aptis. Et rursum. Non q̄
 sufficientes sūm cogitare aliqd anobis q̄ si ex nob⁹ s̄ sufficien
 tia nrā ex deo ē. Aptus q̄ palpebris dei interrogatus paulus
 recte respondit: q̄ supna secreta attingit. & tam in humili
 tate cordis sublimis stetit. Qui rursum cū secreta dei in
 dicia de repulsione indeorū 7 gentiū uocatione discenteret.
 atq̄ ad ea puenire n̄ posset. quasi clausis dei palpebris inro
 gatus ē s̄ rectā ualde responsū reddidit. qui deo se ipsa
 sua ignorantia scienti inclinauit dicens. O altitudo diui
 tiarum sapientie & scientie dei quā inēphensibilia
 s̄ iudicia eius. & inuestigabiles nrē ei. Quis n̄ cognouit
 sensū dñi. aut quis consiliari ei fuit. Ecce n̄ absconditum

Abt. 1105 Kasten 5 Nr. 19

Gregorius M., Moralia xxviii c. 4 §. 13, PL 76, Sp. 454 A - D

Greg. 17. 1700. XVIII c. 4 § 13 - c. 5 § 14, Pl. 76. 5. 454D-455C

Alt. 1105 ~~1105~~ 1105 IV. 19

